

KÜLDETÉS

2021. április

▪ A Kárpátaljai Református Egyház lapja

▪ XXIX. évf. 4. szám

„Jézusom, ki árva lelke megváltottad véreddel, kárhozattól óvtál engem, bűnös szívem, ó, vedd el!
Add, hogy Néked megháláljam, hogy nem hagytál a halálban, s megmutattad: bármit adj, én oltalmam csak Te vagy.” (MRÉ 385/1)

FÜLE LAJOS

ANYA, NEVESSÉL!

„Anyá, nevéssél!”

– mondja gyermekünk.

Úgy tudja kérni, mint a kenyeret,
mosolyra szomjas vággyal, ahogy a
virág a fényt, tüdő a levegőt,
ahogy emberszív a szeretetet.

„Anyá, nevéssél!”

Félénk s biztató

mosoly lebeg az ajkán, szíve is
kikönyököl a szeme ablakán
várva az édes, anyai derűt,
a nőtetőt, a megáldót, érlelőt.

„Anyá, nevéssél!”

Hisz úgy kell a fény!

Tengernyi fényre szomjas a határ;
tengernyi fényre szomjazik a szív,
örök derűre éheznek a lélek,
utána nyúl és sír a hang, a vágy.

„Anyá, nevéssél!”

– mondja gyermekünk,

és mondom én is: Hallgass rá nagyon!

Kis életének imádsága ez.

Megérted hát, ha mikrofon leszek,
s a drága kérést úgy zengem neked
s minden anyának és apának és
minden felnőttnek zengem, harsogom:

Nevéssetek a gyerekekre, mert

Fény kell nekik, az orca fénye, a

szív fénye, a lélek derűje és

minden, mi fény, minden, mi szeretet.

Ragyogjatok a gyerekekre hát,

mosolygó arccal, szívvel, ha lehet

reggeltől estig, kedves kis anyák!

AMÍG LEHET

Ha édesanyád is öreg lett,
és te magad is „öregebb”,
ha – miket addig meg se érzett –
nem bírja már a terheket...
ha kedves hű szeme se lát úgy
az életbe, mint azelőtt,
ha lába ügyefogyottan
nehezebben hordozza őt:
legyen támasza erős karod,
és kísérése örömed!
Út az óra, amikor sírva
utoljára kísérheted.

És ha kérdez, felelj a szavára!

Ha újra kérdez, akkor is!

Ne türelmetlenül! Gyengéden,

ha megkérdez, harmadszor is!

Magyarázz meg mindent derűsen,

ha valamit nehezen ért!

Út az óra, melyben

tőled többé semmit se kér.

Németből fordította: Túrmezei Erzsébet

ISTEN ÁLDJA AZ ÉDESANYÁKAT!

Áldd meg édesanyám járását-kelését, / Áldd meg könnyhullását, áldd meg szenvedését! / Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad, / Áldd meg két kezével az Édesanyámat! / Halld meg, jó Istenem, legbuzgóbb imámat: / Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!

(Részlet Dsida Jenő Hálaadás c. verséből)

Áldja meg az Úr mindazokat, akik gyermekeket vállalnak, nevelnek, tanítanak, gondoznak és imádkoznak értük.

Kedves testvérek! Közeledek az anyák napja. A legtöbb gyülekezetben ilyenkor ünnepi istentiszteletet tartanak. A hangulat ünnepibb, a gyermekek izgatottak, várják, hogy előadhassák a szerepüket. Az édesanyák, édesapák, nagyszülők érdeklődve figyelik a gyermeküket. És a lelkész is igyekszik a családdal kapcsolatos alapigét választani.

Ebben az ígészakaszban az áldott családról van szó. Mindössze 4 vers, de szó van benne gyermekekről, édesanyákról, édesapákról, tiszteletéről, engedelmeségről és nevelésről. Egy receptet ír le itt az Ige, ami az áldott család receptje.

Mindenki szeretne egy békés, jól működő, áldott családot. Amikor gyermeket várnak, vagy kisgyermekket nevelnek a szülők, úgy képzelik el, és úgy tervezik, hogy az ő családjuk lesz majd a legjobb. **A szülő a gyermekének a legjobb nevelést szeretné adni.** Hogy semmiben ne szenvedjen hiányt, mindent megkapjon, ami re szüksége van. Aztán később, amikor kamaszodik a gyermek, a szülő rájön, hogy a megáldott kép nem olyan, a gyermek engedetlen, makacs, saját útján akar járni. Rengeteg konfliktus alakul ki gyermek és szülő között, a gyerek úgy érzi, nem értik meg a szülők, a szülő úgy érzi, nem

szerelemmel, hanem csak a gyermek. Majd később, amikor a szülőből nagyszülő lesz, a gyermekből felnőtt, akkor az idősebb nagyszülő várja, mikor látogatja meg a gyermeke, mikor töltenek együtt egy kis időt...

Miért mondtam el ezt? Azért, mert sok esetben az élet nem azt a forgatókönyvet hozza, amit az elején eltervezünk. Viszont Isten tanítani akar bennünket az általa elképzelt családi életre is. Az a szép Isten Igéjében, hogy nem tölünk távoli, nagyon elméleti dolgokról beszél, hanem a mindennapjainkról. **Isten vezetni akarja az Ő népét abban is, hogy éljék meg a családi életüket, hogy neveljék a gyermekeiket.** A gyermekeket is tanítani akarja, hogy viszonyuljanak a szüleikhez, mi az Istennek tetsző ezen a téren.

Mire tanít hát bennünket ez a 4 vers a Bibliából? Először a gyermekeket szólítja meg Pál apostol. „Gyermekek! Engedelmeskedjétek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. Tiszteld apádat és anyádat,

ez az első parancsolat, amihez ígéret fűződik, mégpedig ez: hogy jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”

Kedves gyerekek/fiatalok, és mindenki, akinek él még az anyukája. Anyák napján a legtöbben valamilyen ajándékot, virágot adtok át édesanyátoknak, vagy egy verssel lepítétek meg őt. Örömet akartok neki szerezni, ebben biztos vagyok. És abban is biztos vagyok, hogy nagyon sok édesanya szívében megszólal ma egy kívánság: bárcsak az ajándék helyett inkább hallgatna rám a gyermekem! Higgyétek el, nem tudtok annál nagyobb ajándékot adni szüleiteknek, mint ha figyeltétek rájuk, megfogadjátok a tanácsaikat, és engedelmesek vagytok. **Nem lehet egy csokor virággal, egy verssel vagy egy ajándékkal helyre hozni az egész éves vitákat, csúnya szavakat, amiket felháborodva szüleitekhez vágatok.**

Folytatás a 2. oldalon

Balázs Antal ■

Áldott család

„... a zajtalan falusi hangyamunka is megtalálja méltánylatát...”

130 éve hunyt el Gönczy Dániel, a Ferenc József Rend lovagkeresztjével kitüntetett ugoccai lelkész

„Nem messze a Tisza bőszejétől, a Keleti-Kárpátok tövében kisdud falucska áll, melyben a református lelképásztori tisztet 40 év óta ernyedetlen buzgalommal teljesíti egy szerény férfiú, akinek nincs más ambíciója, mint hivatásszerű feladatának hű megoldása, cselekedetnek nincs más rugója, mint a kötelességérzet.” Ezt olvashatjuk a Protestáns Egyházi és Iskolai Lapok 1883. május 13-i számában a Gönczy Dániel forgolányi lelkészről szóló cikk bevezetőjében, aki még ugyanez évben az akkori kor egyik legrangosabb királyi kitüntetésében részesült.

Técsői Gönczy Dániel 1803-ban született az erdélyi Doboka megyében Kendi-Lónán, lelkészi családban. Tanulmányait Kolozsváron kezdte, a máramaros-szigeti líceumban folytatta, majd Sárospatakon és Debrecenben fejezte be. Tanulótársai között volt Török Pál későbbi püspök és Könyves Tóth Mihály, kik úgy emlékeztek róla, mint kifogyhatatlan humorú, törhetetlen kedélyű ifjú, ki a tréfáknak folyton gyújtópontja volt.

1830-ban avatták lelkésszé, s legelső szolgálati helye, melyről ismereteink vannak, a Máramaros megyei Úrmező (Técső közelében) volt, ahol 1832-ben kezdte meg szolgálatát a Csebi Pogány család

birtokán. Rövid ideig munkálkodott a mindössze 40 református főt számláló községben, majd innen Nevetlenfaluba költözött. 1833-ban (más források szerint 1834-ben) az Ugocsa megyei Forgolány hívta meg lelkészéül. Ugyanebben az időben alapított családot: feleségül vette Tusa Marcellát, egy forgolányi birtokos leányát, akivel 53 évet élt boldog házasságban. Isten 11 gyermekkel, 69 unokával és számos dédunokával áldotta meg őket. Népes családjáról való gondoskodása, szerénysége példaértékű volt egész környezete számára, hisz lelkészi jövedelme soha nem haladta meg az évi 300 forintot, mégis nagy hangsúlyt helyezett gyermekei nevelésére, tanítására. Családjából a későbbiekben többen is a lelkészi pályát választották hivatásul. „Híveinek tanácsadója, jóakarója, minden szépben és jóban példányképe vala. Az egyház javát előbbre tette saját javánál, annak szellemi és anyagi felvirágzásán szívvel lélekkel munkálkodott” – olvashatjuk róla a már fent említett újságban.

A községet többször pusztította tűzvész, s ilyenkor az egyházi épületek is sok kárt szenvedtek, sőt volt egy eset, mikor a lelkészlak és az iskola is leégett; a templomot, melyre az ő lelkészkedésének első éveiben építettek tornyot, egy villámcsapás megrongálta. E katasztrófák között ő lelkesítő, kitartó munkára, Isten

iránti bizalomra buzdította próbára tett híveit. Hosszú évtizedekig szolgálta hűséggel a forgolányi gyülekezetet, igaz, némi megszakítással: 1845-ben Bábonya ment, de 10 év múlva ismét visszaköltözött Forgolányba.

Az egyházmegyei életben is tevékeny munkásságot fejtett ki: 1843-ban a Máramaros-ugoccai Egyházmegye jegyzőjévé választották, s az egyházak és iskolák látogatásának, vizsgálásának (sokszor kellemetlen) munkáját mint esperesi helyettes 40 éven keresztül szorgalmasan teljesítette. A közbizalom korán tanácsbíróvá választotta, illetve 1848-ban gyám-pénztárnok lett, mely hivatalát is 20 éven át hűségesen folytatta. Megemlítendő még az is, hogy Gönczy Dániel két vármegyének volt táblabírája: Máramarosnak és Ugocsának; előbbiben 1832-ben, utóbbiban 3 évvel később választatván annak. Ugocsa megye törvényhatóságának 18 éven át volt tagja. Így nem meglepő talán, hogy az egyházi és polgári élet terén szerzett érdemeinek elismeréseként, lelkészkedésének ötvenéves jubileuma alkalmával, 1883-ban öfelségétől a Ferenc József Rend arany keresztjét nyerte el.

Az ünnepségre, melyet május 15-i dátummal rendezett György Endre országgyűlési képviselő közreműködésével a forgolányi gyüle-

kezet, közelről s távolról tömegesen érkeztek a résztvevők. A Debrecenből vonattal érkező Révész püspököt nagyszámú küldöttség várta a halmi állomáson, köztük a máramaros-ugoccai egyházmegyei képviselő Várady Gábor gondnok és számos környékbeli lelkész. A püspököt Szentpály István alispán kísértében négyfogatú hintó szállította Forgolányba a parókiaházhoz. Az ünnepség kezdetén báró Perényi Zsigmond főispán átadta Gönczy Dániel számára a kitüntetést, majd üdvözlések, felszólalások következtek Révész püspök úr, valamint a környező egyházmegyék, illetve a római és a görögkatolikus egyház képviselőiben jelen lévők részéről egyaránt. Ezt követően a templomba vonult a vendégsereg, ahol Doktor János máramaros-ugoccai esperes köszöntötte a lelkészt, majd a Gyulán szolgáló Csernák István hirdette az Igét. Az istentisztelet végeztével a huszti dalárda szolgálata következett. Ezt követően az egybegyűlteket „banquetten” vettek részt, amit mi manapság szeretetvendégségnek hívunk.

Az alázatosságáról és szerénységéről ismert 82 éves Gönczy Dánielt 53 éves lelkésziségének, s ugyanazon egyházban (évszám szerint) felszázados munkásságának, valamint a vallás és nevelés terén szerzett kiváló érdemeinek méltánylásul házasságának éppen 50. évfordulóján részesítették a királyi kitüntetésben.

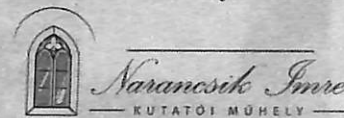
Felesége 1887-ben bekövetkezett halálát követően a hosszú munkában, s a nagyszámú évek terhei alatt elfáradva, a lelkészi teendők végzésétől visszalépett. Utódjául halászteleki Szekeres

Gönczy Dániel (1803–1891)
Képforgató: Vasárnapi Újság, 1883

Sándort választotta a forgolányi gyülekezet. Azonban a nyugalomba vonult lelkészt tanácsbírói állásában mindvégig megtartotta az egyházmegye, melynél még az 1890. évi közgyűlésen is helyettes elnökként végezte a teendőket. Három havi szenvedés után vett búcsút az élettől s számos utódjától 1891. január 14-én. Január 17-én helyezték örök nyugalomra a forgolányi temetőben. Temetésére közelből és távolból oly számosan jelentek meg tisztelői, hogy a templom zsúfolásig megtelt. Egyházi beszédet Szabó József tartott a Dániel könyve 12. részének 13. verse alapján, fejtegetvén, miben áll a protestáns lelkész nyugalma és jutalma, a sirnál pedig Biki Ferenc búcsúzott el a minden ismerőse által igazán szeretett és tisztelt lelkésztárostól.

Székelly Marianna

Öt lépés a veszteség elfogadásához

Az élet tele van veszteséggel. Fájdalmas belegondolni, hogy körülöttünk semmi sem állandó. Lelkipásztor testvérem! Mindenki a gyülekezetekben átéli ezt. Lehet ez elsősorban anyagi veszteség, de lehet munkahelyet, egészséget, házasságot vagy házaspárt is elveszíteni. Egyszer búcsút kell venni szeretteinktől. Szükségünk van segítségre, hogy ezen az állapoton túljussunk. Íme öt lépés, amivel segíthetünk gyülekezeti tagjainknak, hogy a veszteség fájdalmát el tudják hordozni.

SEGÍTS NEKIK ELEGEDNI A BÁNATOT!

A tragédia mindig fájdalmas érzéseket hoz: veszteség, félelem, depresszió, aggodás és néha büntudat. Vannak, akik soha nem akarnak törődni ezekkel. Ők csak elnyomják és úgy tesznek, mintha ezek nem is léteznének. Ők azok, akik még harminc év múlva is küzdenek rejtett érzéseikkel.

Van egy elképzelés, amely szerint Isten azt várja el tőlünk, hogy mosollyal az arcunkon járjunk, és teljesen mindegy, hogy belül mit érzünk. Jézus éppen az ellenkezőjéről beszél. Azt mondja a Máté 4, 4-ben: „Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak”. Amikor szerettünk meghal, természetes érzés, hogy hiányzik.

Fontos: ahelyett, hogy megpróbáljuk elrejtetni érzéseinket ott belül, próbáljuk meg feldolgozni azokat! Isten előtt sírjuk el

magunkat. A Zsoltárok 62, 9-ben ezt olvassuk: „Bízzatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteiket, Isten a mi oltalmunk!”

BÁTORÍTSD ÖKET, HOGY KÉRJENEK SEGÍTSÉGET!

Teljesen emberi dolog, ha eltávolodunk másoktól, amikor lelki sérüléseink vannak. De nekünk éppen az ellenkezőjét kell tenni. A Galata 6, 2 segítséget ad, hogyan kapcsolódjunk más élethez ebben a nehéz időben. Pál így írja: „Egymás terhére hordozzátok: és így töltsetek be a Krisztus törvényét”.

Amikor emberek veszteségen mennek keresztül, szükségük van mások támogatására és meglátására. Nehéz látni a teljes képet, amikor a fájdalom miatt beszűkül a látóterünk. Te nem tudod ezt a támogatást és látást mindenki számára biztosítani a gyülekezetekben. Ezért fontos, hogy az emberek kis csoportokhoz tartozzanak, mielőtt

szomorú események történnek az életükben. Sokkal könnyebb a kapcsolati hidakat korábban fejleszteni, még a veszteség bekövetkezése előtt, ha van ilyen kapcsolati hálónk.

MUTASD MEG NEKIK, HOGYAN HARCOLJANAK A MEGKESEREDÉS ELLEN!

Az emberek akarva vagy akaratlanul megsebezhetnek. Ez ellen nem tehetünk. De amikor megengedjük, hogy megkeseredjen az életünk, akkor magunknak okozunk fájdalmat és keserűséget ezzel. Nyomorultságunk okai mi magunk leszünk. A zsidókhhoz írott levél 12,15 így szól erről: „Ügyeljetelek arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek a gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön”. Ezért olyan fontos, hogy őszintén felismerjük életük megkeseredését. Hogyan tegyük ezt?

- Először tanítsuk meg nekik, hogy fogadják el a megváltoztathatatlanság dolgot. A hit nem tesz úgy mintha nem lenne soha semmilyen nehézség az életünkben. Hinni azt jelenti, hogy visszautasítunk minden valóságból fakadó elbátortalanítást.

- Másodszor segítsünk meglátni a különbséget a hátralevő dolgok és a hátra maradt dolgok között. Bátorítsuk gyülekezeti tagjainkat, hogy készítsenek egy 100-as listát arról, hogy miért hálások! Egy ember nem lehet egyszerre depressziós és hálás is.

EMLEKEZTESD ÖKET MI AZ IGÁZÁN FONTOS!

A veszteségek és tragédiák mindent más meglátásba helyeznek: segítenek meglátni az értékeket és felállítani a fontossági sorrendet. Jézus szerint: „Vigyázzatok, és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg”.

Mi könnyen felcseréljük az értékünket a vagyoni állapotunkkal, de nagy a különbség. Veszteség idején fontos tisztázni, hogy mi az, ami igazán számít.

TANÍTSD ÖKET KRISZTUSRA HAGYATKOZNI!

Pál elmondja a titkot a Filippi 4, 12–13-ban, hogyan kell he-

lyesen kezelni a szomorúságot: „Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködéssbe és a nélkülözésbe egyaránt. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem”. Jézusra mutat.

A bánatos embernek három dolgot kell megtanulnia:

- Támaszkodj Istenre: Ő biztonságot ad! A veszteség egy olyan körforgásba kényszerít, ahol egyre jobban igényeljük a biztonságot.

- Kérd Jézus vezetését! Abban a reménységben kell lennünk, hogy Istennek terve van a jövőnkkel.

- Nézz Krisztusra a szabadditársért! Sokan jobban nyitottabbak az evangélium örömhírére a veszteség idején, mint bármikor.

Fontos szolgálati terület számunkra, ha segítünk másoknak feldolgozni a veszteség fájdalmát. Nem a mi dolgunk elmagyarázni az élet minden tragédiáját, de feladatunk, hogy megmutassuk az okot a reménységre.

Rick Warren írását fordította
Dávid Árpád

Húsvéti ajándék a KRE Diakónia Központjától Gondoskodó szeretet

Jézus Krisztus már az első tanítványi közösséget arra okította, hogy „...ti mindnyájan testvérek vagytok”. „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretik egymást” (Jn 13, 34–35). A testvérszeretet a testvérrel mindenét megosztó, szolgáló szeretet. Nemcsak meghallgatja az Atya akaratairól szóló üzenetet, hanem cselekszi is azt. Szeressétek egymást, egymás terhét hordozzátok – kaptuk a parancsot. A keresztyén/keresztyén embernek pedig e szerint kell élnie.

A Kárpátaljai Református Egyház Diakóniai Központja egész évben gondot visel az elesettekről, a nélkülözőkről. Húsvét előtt pedig 240 pászkat sültöttek, hogy azzal is gazdagabbá tegyék a nehéz sorban élők

ünnepét. A legtöbb rászorulóhoz a szociális munkások bevonásával jutott el az ünnepi kalács.

– Istennek hála, folyamatosan tudjuk működtetni az ingyenkonyhánkat, s rendszeresen juttatunk élelmiszer-csomagot, ruhaadományt azoknak a rászorulóknak, akik a névsorunkban szerepelnek – tájékoztat Nagy Béla, a KRE Diakóniai Központjának igazgatója. – A Magyarok Kenyere igencsak sikeres akciónak, a sok-sok nagy-lelkű kárpátaljai magyar gazda búzaadományának köszönhetően egész évben biztosítjuk számukra – illetve egyházi intézményeink számára – a kenyeret, ünnepre pedig ezt frissen sült pászkaival egészítettük ki. Az általunk működtetett idők otthona lakóinak húsvétban ünnepi asztalt terítettünk, így is hálát adva Istennek

azért, hogy ebben a nehéz időszakban megtartott bennünket. Ezúttal is arra kérek mindenkit, hogy aki tud segíteni, támogassa a gondoskodó szeretetről szóló programunkat. Hisz csak együtt, összefogva tudunk segíteni másokon. Ne csupán külföldről várjuk a segítséget, hanem adakozunk mi magunk is. Nincs olyan kevesünk, hogy abból ne jutna még a nálunk is nehezebb sorban élő testvérnek. Én hálás vagyok mindazokért, akik adományaikkal eddig is segítettek bennünket. S hálát adok azért is, hogy minden nehézség, járvány ellenére itt vagyunk, az Úr megtartott bennünket.

A Küldetés olvasóinak nevében ezúton is szeretnénk gratulálni Nagy Bélának, a Kárpátaljai Református Egyház (KRE) főgondnokának, a KRE Diakóni-

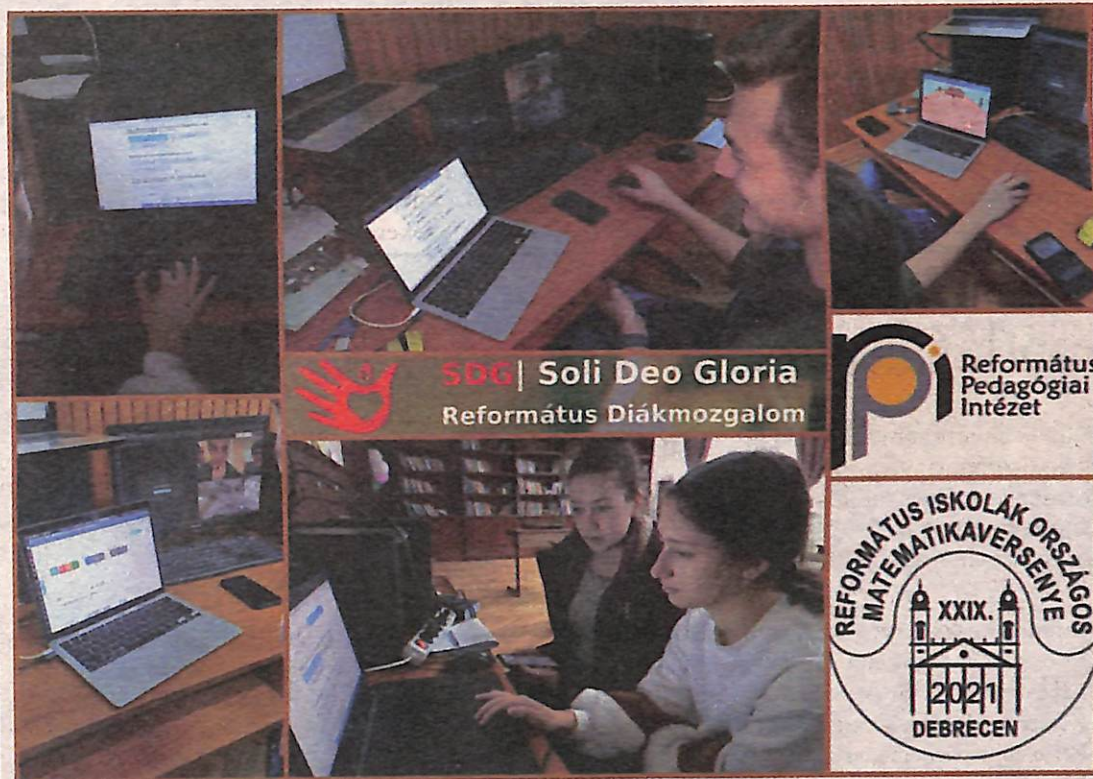
ai Osztálya igazgatójának, aki március 15-i nemzeti ünnepünk alkalmából a kárpátaljai magyar közösségek megmaradása és gyarapodása érdekében elhivatottan végzett munkája, valamint református diakóniai, egyházszerve-

zői és lelkigondozói szolgálata elismeréseként a Magyar Érdemrend középkeresztje polgári tagozata kitüntetésben részesült. Isten gazdag áldása legyen életén, további szolgálatán!

Marton Erzsébet

Tanulmányi versenyek az online térben

A vilájárvány közepette rendezvények sora halasztódik vagy marad el teljes egészében. Sajnos ugyanez a helyzet a tantárgyi vetélkedőkkel is. Ennek ellenére a Nagyberegi Református Liceum tanárai és diákjai igyekeznek a lehetőségekhez mérten az online felületeken megrendezett versenyeken is képviselni az iskolánkat, még akkor is, ha az ilyen típusú versenyzés sok tekintetben nehéz műfajnak számít.

Így vettünk részt a XXIX. Református Iskolák Országos Matematika Versenyén a 8–11. osztályos kategóriákban. A versenyzőink Hajas Dominika, Páll Márton, Kertész Tamás Krisztián és Lörinc Enikő voltak, felkészítő tanáraik pedig Héder Tamás Sán-

dor és Lörinc Izolda. Az eredmények sem vártak magukra, hiszen Páll Márton a 10. A osztályból dicséző oklevelet szerzett, míg Hajas Dominika a 11. A osztályból a 6. helyezést hozta el a korcsoportjában, ami egy országos versenyen szép teljesítménynek számít. Összintén gratulálunk!

2021. március 5-én volt megszervezve a XXVII. SDG Bibliaismereti Verseny, amely szintén a virtuális térben zajlott, s Lukács evangéliumát tárgyalta. Iskolánkból két lelkes csapat is indult, a 10. B osztályból Kacsó Karolina, Molnár Gvendolin Olívia és Szilágyi Abigél, akik a Sola

Scriptura csapatnevet választották, míg a 9. osztályból Kertész Tamás Krisztián, Molnár Áron és Tóth Levente László, akik a Lucky Luke csapatot alkották. Felkészítő tanáraik pedig Dávid Árpád és Orbán Ildikó voltak.

A megmérettetés két egymástól független versenyt tartalmazott. Az első egy tesztfeladat volt, melynél a megoldott kérdések mennyisége és a megoldás ideje is számított. Ezt egy redmenta feladatlap kitöltésével lehetett megoldani. A tesztfeladaton a Sola Scriptura csapat a 11. helyezést szerezte meg, ami dicséretesnek számít, tekintve a verseny nemzetközi voltát és a nagyszámú (összesen 33) induló csapatot.

Ezután a kalandverseny következett, ami nagyon sok tartalmas és színes feladatot foglalt magában, s külön pontozást kapott. A versenyzőknek nyomozniuk kellett, próbára tették a gyorsaságukat, a kreativitásukat, a memóriájukat, de még a fogalmazókészségüket is. Mindezeket túl pedig egy kisvideót is kellett készíteniük a csapatoknak, melyet Lukács evangéliumával és a jelenlegi világkrízissel is kapcsolatba kellett hozni, s mindezt mindössze egy percben. A kalandversenyt a Lucky Luke csapat a 7. helyen zárta, ami az iskolánk eddigi legjobb eredménye ennek a versenynek a történetében. Érdemes külön kiemelni, hogy a kisvideó készítésére szintén ők kapták a legmagasabb pontszámot, melyet maguk a csapatok szavaztak meg, miután minden csapat végignézte

a többiek elkészített egypercesét. Nekik is szívből gratulálunk!

Ezúton biztatunk titeket, hogy bátran vegyetek részt a tantárgyi és egyéb vetélkedőkön, hiszen ez is hozzájárul a tudásotok és a világlátásotok fejlődéséhez!

Orbán László

A legnépszerűbb közösségi oldalon értesülhettünk arról, hogy a Nagyberegi Református Liceum diákjai sikeresen szerepeltek a Kárpátaljai Magyar Diákok és Fiatal Kutatók Szövetsége által meghirdetett I. KMDFKSZ Esszé-pályázatán. Bérés Lilla Eleonóra, a liceum 10. B osztályos tanulója a humán tudományok (nyelv és irodalom) kategóriájában II. helyezést ért el! Lilla A szociális média hatása a tinédzserek és fiatal felnőttek önképére, önbizalmára című témában A szerkesztett képek mögött címmel nyújtotta be pályamunkáját.

A pályázaton a fentebb említett kategóriában és témában (ön) ARCKÉP című esszéjével induló, szintén 10. B osztályos Tamási Eszter munkáját elismerő oklevéllel jutalmazták a pályázat kiírói!

Kertész Tamás Krisztián, az intézmény kilencedikes tanulója pedig második helyezést ért el a 9–11. osztályosok kategóriájában az Ungvári Nemzeti Egyetem Magyar Filológiai Tanszékének balladamonddó versenyén!

Felkészítő tanáruk: Gálfi Dezső.

Gratulálunk!

KÜLDETÉS – a Kárpátaljai Református Egyház lapja

Sajtóbizottság: Bernát Tamás, Dávid Árpád, Laskoti Zoltán, Molnár Lóránt, Radvánszky Ferenc, Szimkovics Tibor.

Felölös szerkesztő: Taracközi Ferenc. Főszerkesztő: Marton Erzsébet. Olvasószerkesztő: Taracközi Marianna.

Tördelőszerkesztő: Fábán Zoltán. Munkatársak: Fábán Katalin, Lajos Mihály.

Levélcím: 90202, Beregszász, Kossuth tér 4., e-mail: kresajto@gmail.com.

web: refua.tirek.hu Peldányszám: 3500 Terjeszti a Beregszászi Református Iratmisszió és Könyvesbolt

A beküldött cikkek szerzőjének véleményével a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet. Az írásokat nem őrizzük meg, esetenként pedig rövidítve közöljük azokat.

Lapunk megjelenését a

támogatja